

the

הקדמה לסדרת ויקרא

נחמה קרמן באה מהשוגג ק.י.י.י. שנה אחר קדוש. אנחנו הקדמה
 נותנים משה משלנו ישיבה קדוש את ה' כשם ש' הוא משה מיוחד
 אנחנו רוצים לתת משלנו אולי, וזה י' זה ישיבות קדוש אולי.
 כל הקדמות מתחילים לקדמות חובה וקדמות נדבה. קדמות חובה-
 צריכה לתת ואין החירה אבל קדמות נדבה זה שאקרא חייבת אתה
 רוצה כי אתה חושב שנה ישיבה ישיב טוב. יש עוד חלוקה של הקדמות, יש
 קדמות שהם קדשי קדשים-מאוד קדוש, ויש קדמות שהם קדשים קלים-לא
 כל כך קדוש.

סוג נותנים קדמות?

רמ"ם - סדר התיאורטי של רמ"ם נקרא מורה נבוכים

רמ"ם אומר "ע"י אכשר עצמות מן ההכח את ההכח בתאום" רמ"ם ר"ל

שדבר אחר נדבה שנים, הוא לא יכול לשנות להכח של זה ביום אחר.

הנ"י יצאו ממזרים וה' עשה אותם שם אחד, ה' שלח את משה ואהרן ל

שבוש אותך בלטה- שבועה רוחנית. אבל הנ"י גילו המזרים והיו עם

שוב שנים והם התנהגו כמו המצריים. איך המצריים עבדו האלילים

שלהם? - שבועה ביזית physical - בנו היכל ו temple, היו שמים נתון והיכלות

כל מיני צורות shape והם היו שוחים בהמות ועושים עם שבועה. גם

הנ"י עשו כך אבל עשו את זה לאלוקים שלהם. כפי הנ"י יכחו את כל

האמונות המצריות בא ה' ואמר להם לעשות קרבנות מצהרים שהמצריים

חשו שנה קדוש. בקר וצאן קדוש למצריים. כפי אנחנו נעבר מצבועת

ביזית ששפחה רוחנית, הקדמות הם קצת ביזי וקצת רוחני. - הכוונה. ר"ל ideal

רמ"ן - אומר שדברי רמ"ם זה שתיות ואמר שהיו קדמות יסגני שהיו

המצריים, והם עשה קרבן וה' קבל הקרבן וחשב שהוא מאוד טוב, וזה נוח

עשה קרבן וה' חשב שנה דבר טוב, ולא היה אף מצרי ולא עשו אותם האל

עשו ט"ל. שמה צריך קדמות יסגני רמ"ן (המטען) - מחשבה, ג' פונקציה, מחשבה

(הקרבן) (תקין) - וישרוף הוא את הקרבן והלילות - המחשבה זה הכנים

הנאס והמח וזה הקרבן והלילות זה משהו הכנים לכן הסוכה היא כנף

המחשבה, יאמר יצוי שדברתי ישיבות חטא ואז אני יאמר יצוי שפתי

תשובה לכן הדיבור נעז יצוי. צ' סמוך יצוי - כשאדם יהיה הקרבן האיש

צ"כ לשים היזים של ההמה ויסמוך נעז מחשבה כי שניהם מחשבה.

המטען | הכנף * הכנפים הרמזים | הוא מפה כנף מ' יצוי

המטען | הכנף | יאמר יצוי | יסמוך יצוי

המטען | הכנף | יסמוך יצוי

דברים
ל

ב) כשאדם מסתכל על הנקמה הוא צריך לחשוב שהוא היה צריך להיות במקום הנקמה והוא שמו היה צריך להשכך במקום קרבן. אמרתי בשלש החסד שלי, הרי לא הרג האיש ונתן במקומו נהמה.
ב) בקבנות יש איזה סוג שאי אפשר לנצלם כי את זה אם אנחנו לא יודעים קבליה.

סדר החינוך - רבו אהרון הלוי כתב את זה

שמה צריך קרבנות? כי סיקרי הלשונות תלויים אחרי הכפולות"ם
מה שאדם עושה, מפניו על האשיות שלו

דוגמא 1: איש שהיה מאוד צדיק ונק חושב הדורק התורה וכל איש שיודע אותו אמר שהוא איש נבא ונהיה צדיק שהם שבועה, והמקום היחיד שמצאו דגוה, היה מקום האנשים לא טוב. מסקרים ופגמים ומדברים לא יפה, אבל הוא עבדו וכל יום הלך שמה. מ'ומ' ל'ומ' התחיל לחשוב לעיתוהג כחוקן והמשיך השניו שלו.

don't need to know

דוגמא 2: איש שהוא קופע ^{criminal} ואם אחד לא רוצה לעמוד לעדיו והוא היה צדיק לברוח כי המסתרה אחריו, ולבוא נהג לשייבה ומתחיל לנות לה ש"מ וסא ש"ק מהשיבה והוא מסביב אנשים טובים ודברי תורה ובסוף הוא מתנהג כחוקן טוב ודברי תורה וזה ייסק אותו לאדם טוב, והמשיך שלו השניו שלו.

- איך המסכת קשוב לקרבנות? סדר החינוך יש מסתין עם כמאן ש"כוב בקרבנות הם בשלש חלאים. אז הוא אמר שאם איש עשה חטא

והוא יאמר ממחר אני לא עושה יותר את החטא הנצט ומסבין לעשות חטא הזה. אז אם איש אמר שחזר יבטיק החטא, הוא ימשיך לעשות את זה, כי רק לבד זה לא מסבין. אבל אם האיש הזה (החוטא) ילך למקום שצדיק שקנות בפמה ואמרו לו בשביל החטא הזה צריך להביא עז goat אז הוא הולך למקום שמזכירים על וצדיק שהוציא כסף מניכס שלו אבל אין לו מסבוק כסף לעז, אז הוא חוזר הביתה והולך לשהי"א כסף ומשיו קנה העז ואז צדיק שחכם כהן. והוא מצא כהן וצדיק של אותו באיפה עשה צדיק להביא העז ואמר לו כיום שלי בשעה 3:00 וזה טירחה hassle על כל הנימה דברים צדיק לעשות הזכיר מתקן החטא עשה מראוי שלאו יעשה ויחטא וזו יותר כי צדיק לעשות כל כך הרבה דברים ומעשים שצדיק לעשות. "ומנה ממנו הזם אחרת"

it will prevent him from sinning next time.

סמנים

כסוק'א * ימנה נסו במטה ויקראו ביא קטנה?

רש"י אמר שלם פסם שהקלה מראה אהבה-חבה גואונת משפ"ס פ"ד ק"ד
 וסין נלכסם שכתוב קרא ויקרא זה אמר שה' אוהב את האיש הזה וברך
 רש"י יש' מדבר אל נביאי ה' כתוב ויקרא. כאשר הקלה ^{dictated} תלמוד ימנה
 את התורה הוא אמר לו. לכתוב מספר הראשית עד סוף ספר דברים. אויזכא
 הוא ה"ש למספר הזה הוא אמר שמנה לכתוב ויקרא אל משה. משה יברך
 לא נח comfortable בגלל הפונה שלו לכתוב ויקרא כי זה מראה שה' אוהב
 אותו, ולכן משה כתב המילה ויקרא אזה"ש כתב את זה, שנסכולם מסתכלים
 בטוב הם יראו המילה ויקר עם האות א' קטנה. המילה ויקר זה כאשר ה'
 מדבר אל נביאי הימים וצ"ל לשון דממה ולשון ואר"י - זמני צמחקה
 * ימנה יש' כל כך הרבה פעמים של דבור הכסוק הזה (ויקרא וידבר לאמו)
 אמר לנו רש"י, כל כסם שכתוב כו"ל של דבור, זה אמר שה' מתחיל לזכור
 עוד עם אחרי שהוא עשה הכסוק. ימנה ה' עשה הכסוקות ה' רצב
 להדוק משה הבין מה שגואל למד אותו אז זה יתת זמן משה להבין
 כל מה שהוא למד אתו, לכן ה"ש של הכסוקות ק"ל ותומר להפיוט
 המורה מן הפיוט "ק"ל ותומר אם משה הבינו שהוא מאד חכם, וה' שהוא
 המורה הכי טוב, צריך הפסוקות ק"ל ותומר שחכם ששולט מלמד תלמיד
 כשולט צריך הכסוקות ימנות אם הוא פהיו.
 כסוק ה' ← הקדמה לקרבנות, ולומדים על הלכות עם הקרבנות
 הלכות

כל הקרבנות ששים מבין וברך
 רבנן במטה אפ"ס ← בדרך כלל כתוב איש כי יקריב, אז ימנה כתוב
 איש כה"ל זה מדבר עם אדם הראשון ויגואו (נתן קרבן, הכל היה שלו,
 אז אם אדם הראשון מביא קרבן זה לא היה גלגל, זה היה שלו אז
 מכה לומדים הלכה שאסור לנהיאו קרבן מכלל.

כשהתורה אומרת שצריך להביא קרבנות מצאן וקרימה, מה הפיוט זאן וברך?
 בקב - בר, ברה / גשם, עשה
 זאן - צ, כה, שפי, אים, טאה *

כסוק ה' ← מתחיל עם קרבן עולה, אהל יש מבטלים על עולה נבנה - קרבן
 סאת רוצה, ושא חיה שהביא ויש אמר לנו מאיבה כהמה אנו מביאים
 הקרבן העולה ה' ← בקר, או זאן, או עוף. איש מני ששא יכול לזנות זאן או
 בקר ורוצה יתת קרבן, אמר לו שחכם ^{catch} ע

- הכקל חייב להגיות זכר און פד און ציגל
- צאן - חייב להגיות זכר אכס, סס, גדי, איל, תלה
- אופ - חייב להגיות זכר אן נקבה - און תור און בן יונה
- מי יביא קרבן אולטה? (נצבה)

מישהו שלטא קים מצות עשה או המציף או קסאס ואחר כך הווא
 התחרט regret והווא רוצה לעשות המצות, אהל הימין סהר וסא יכוד
 לעשות את זה יותר והווא מביא קרבן אולטה.

רש"י - איך יכוד להגיות שמצד אחד כתוב שבזיך ומצד אחר כתוב לרצונו
 יש בה סתירה הבסוק?
 "בזיך אונתו פד שיאמר רוצה אני" אבוחים אונת זמנים אלו יסחם פד שסוק
 הווא יאמר בטדר, אני רוצה לעשות את זה.

בסוק א' - נדבר הרואין פה איש הזה מוסיף שהוא סת הדיים שלו אלו
 נהנה מהם למחנה? כי כאשר הווא נוצע בהנהגה הווא מרוץ שהנהגה ילד וי
 בה חום ומוד מצת ינרסו בהנהגה הזאת והיא תהפך להגיות קרה ואח
 תהין יקרה מה זה אמרו שאתה היה צריך להיצת עם המקומי.

בסוק ב' - לעשות טים את הנהגה
 מקבצים הים של הנהגה - כשנחשים הנהגה, באכהן וסא
 כם. כשבים הים של הנהגה

SKIP

בסוק ג' - הנהגים מביאים את האש
 יש אלה שמנו כתוב זה און יוצים אש יורד מן השמים?
 רש"י עונה שלטא הכלל קרבן יורד אש יח' רק הקרבנות חובים יורד מן
 וסכן כתוב שהנהגים מביאים את האש
 בסוק ח' - skip

בסוק ט' קואס

ט' - ט - התורה מצהרת מה עושה עם עושים קרבן עולה עם הקור

מסוק י' - י' - מצהרת מה קורה עם עושים קרבן עולה עם צאן

מסוק י' - י' - שאחשוב עם שולל ככל או נקה

מסוק ט' - אין שחיטה בשולל אלה אין צדק מיוחדת ששוחטים את השולל רק רש"י

ואין כלל דם

מסוק ט' - בשולל לא מורידים את הנוצות

מסוק י' - השולל לא מורידים משהיה ים מקריבים את השולל עם

רש"י הכנסיו -

אין יודעים שכשורשים נוצות כה רוח מאוזה כע והמסוק אומר לנו שזה

רוח נוחח לה' - רוח מאוזה טובה לה' אז איך יכול להיות שהתורה אומרת שזה

רוח נוחח? והתשובה היא שביני ה' הקרבן של העני' הוא רוח נוחח.

הסיבה שלא מורידים את הנוצות, כי אם יורידו הנוצות ייקרבן יראה מאוזה

מאוזר קטן.

רש"י שאז יקביל - מחלק

אומר רש"י שם בהמה גדולה שאנחנו כן מקדילים ומחלקים וגם השולל

שהוא קטן ואנו לא מקדילים כתופר שמוא רוח נוחח לה'. אומר רש"י

הסיבה היא "אחד המכה ואחד הממעיט ובכמה שיכון את שכו לשמים" ←

ה' אובה עם את השולל וגם את בהמה ומה' שחשוב לה' להוציא את אלה

הכונה שיש לאדם.

מורה

הקדמה - מדבר על קרבן מנחה ויש לנו 5 סוגים של מנחה - 4 הם נדמה
1 ב זנה חומרה.

כסוק א' - הפרק מדבר על מנחה מקחיל זמ המלשים "ונכס היא וקריה"
כ"י - בדרך כלל הקרבנות כתוב כי איש וקריה, שמה כתוב נכס?
כי בדיק כשם קרבן מנחה מביא איש עני כי זהו שמו של הרבה רשע
זו אמרה' נכסני מביא קרבן מנחה כאילו התקרבתה הנכס ש"כ
עין כתוב הנכס הנכס.

Photocopied notes

Over here !!

in my folder

15] לא תלחם אנת העולם לתלמידים כשעושים את ה
מקריבים את העולם שלי.

רש"י הכניו: עמה חויה ליקריה עם הנוצות, זה מצריח
יש ריתוך עמה חויה עם זה?

כשעני מביא את העולם ושמים עם העצים זה מצא קטן
לדומת ההקדש שזה מצא יצו, ועם הנוצות זה גראף יתר
יצו ואלו אין את זה יראה כמו קלום, אז ה' רוצה
שהם מראשים טובה כשננתנים את העולם אנשים יוצאים

→ שר הנוצות
רש"י עמו יבזים: עמה כתוב עם העולם שזה ריח זכות (very good)?
כמו שכתוב בה טוב עם ההקדש

אחזי המכה אחזי הממעיט, והלכה שיכין את עמו להמים"
עמה העולם כל כך חשוב כמו הנסין ההקדש? ה' עמו
משנה עמו אמרתי להיך אנו קצק מה שחשונה עמו
זה אמיש כוונה, ← ומה ששם. עמו משנה מה, זה
המתשבה

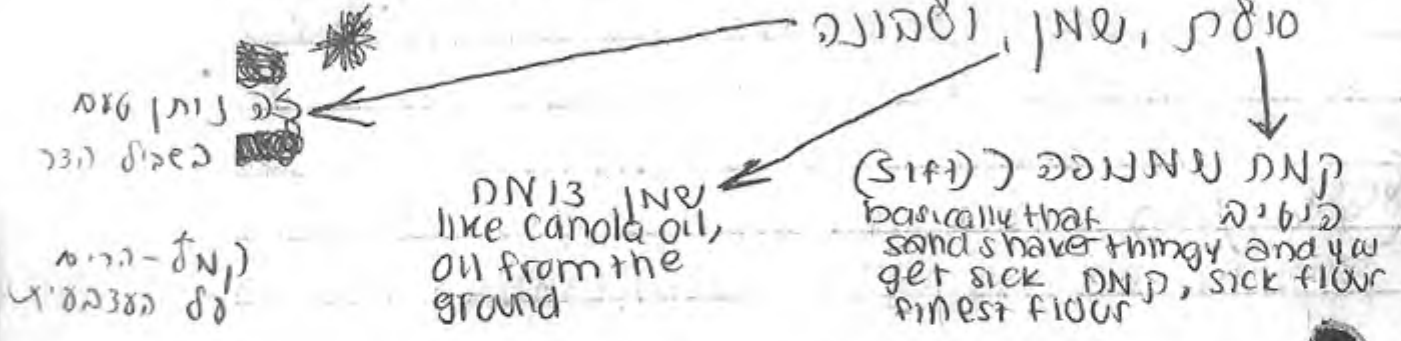
פרק ה'

→ optional
קרבן חדש-קרבן מנתה - יש הכונה לזנה, אולם את
זה חובה. מנתה יש כמה סוגים שהם נזבה אדם יש את
שזה חובה

16] מה מנתה שונק מכל הקרבנות האחרות?
אין ההמה בקרבן מנתה, זה רק מן הנוצות - plant
יש סולת, שמן וכל הדברים אלו הם ה"אצמה". ונפש
כי תקריה" - מה הפיתוש שהנפש מתקריבה?
רש"י ונפש כי תקריה - נפש זה נשמה מה התורה רוצה ליידי
כלל קרבנות נזבה עמו בתנה את זה אז עמה
בשפיט קרבן מנתה? אוש עני מקריה את הקרבן הזה

למה הוא מביא קרבן מנחה - כי זה הכי זול (cheap) כי הוא זה כאילו שפשו מקריב את נפשו כשהוא מביא את הקרבן הזה and he was like willing to give himself, it was very special for him

הענין הי הוא הענין של מקריב מנחה כאילו מקריב את נפשו מנחה ← 3 צהרים ששמים התוך הקרבן מנחה

כשאדם מביא מנחה אדם הכבד הוא שם בצד המזבח ה' 3 הצהרים וביט מביא לרבן. ובענין עושה משה קמח זב משה קמח? הכבד עוקה ה' 4 אצבעות מהסולת והשמן ולבונה עם האצבע הקטנה מנקים את הזולת, אחר

שיש מקתת האצבעות ובה הקרבן. use y clean with pinky and what ever is under the 3 fingers and that is the whole קרבן מנחה. קרבן מנחה is used for the

מה שנסאר בצלתת עוקה הכבד והוא יכנס לענין ג' הכל אצבע שלוש קטנה, אמה זה תיוב ענין בקדושה אדם הוא טמא אז הוא לא יכנס, אולם הם יכנסים לענין טמא וטמא יכנס לטמא.

א. ה' הסוג השני של מנחה - מנחת סולת - היא שיהיה מנחה לא עושה עם זבת עולת הוא עולת סולת, שמן, ולבונה

מנחה

א) המנחה העשויה. הסוד השני של מנחה נקרא מצות השמן ושמן
 האיש שרוצה להביא המנחה עוקר סולם ולוקח השמן ושמן
 סוף זה התנוק, הוא אונה את זה וזה ילך להיות לחם, והוא
 חזה להביא את זה כפי מוכן השמים הכהן. מה ההבדל בין
 זה ומנחה סולת? המנחה הזו היא מצוה מוכן הוא יקח ח"ג
 להביא קמח ואז יכנס לאוכל את זה. הכהן עוקר חזה
 מלפתם וכמה שנשאר מתחת לעליוס אוזנות צומח על
 האש וזה הוא אונס. ~~שמן~~ יש עונש צדק לעשות מאנה
 תנוק - לעשות כמו מצוה (לפי ההבדל קמח), ואז שוב ייש
 קצת מהצד ואת השיבולים שמים מתחת עם האנגור
 ואת זה צורך עם המצוה. וזה מה שהוא נותן סוף
 יותר המצוה הכהן אינו.

ב) מנחה השלישית - מנחת מחבת. מחבת זה ← *frying pan*
 כאשר העמי עוקר את הסולם ומתאין השמן ומביא את זה
 לכהן. ושומרים חלק ממה שיצא ומזה שמים מתחת לאצבעות
 ואז צורך עם זה.

ג) מנחה הכבישית - מנחת מרחשת - *boiling* ~~שמן~~
 המשלים את זה בסוף. ולוקחום קמח

ד) מה עושים עם כלל ה 4 המנחות מביאים לכהן, והכהן
 עושה מצה אוקר המצוה כי האיש לא יוכל לשים את
 זה המצוה

ה) ~~שמן~~ המנחה ששורפים עם המצוה זה כוח ליכוח בה
 והיא אורה את זה

ו) מה שנשאר מהמנחה נשקף לכהנים והם רך ופולחם מאוכל
 מה הקצושה

yeast

אסוני שחורה תהיה חמץ אסוני להשתמש בצער

ו"א

כדי שיצא ואסנר לפתחמש הצבש (לפתח מיל מהכרש

ו"ב

לם המנהג משמשו כסון צרונה לעיוק ~~ו~~ מנהג

היותו עם קרבן ראשית כחג היקופים כאשר

מביאים היקופים מהואים מנתה ודס תרומה

אויש עמי אלא רק ובוש קרבן מנתה וואל יביא קרבן

ראשית אסנין

ו"ג

בכל מנהג צדק עשים משה וקמח הצב נקרא

מלת הרות אנונה הרות יש עם מלת?

דש" מלת הרות אמה נקרא מלת הרות?

דש" אנונה כה הותק שהותה בין ה' וכן המים

התפתונים המים ~~המים~~ משה היום השני

המכונות הרושם ה' הפכיוז המום נהנה המים

והשמים כה ממים מים תפתונים היו כוסים

כונשין הם דמוקים מהי כי הם כלם רק משה

אז הי אמר אני יעשה עמכם הרות שבעל קרבן

וקחו מלת המים התפתונים פני קרבן מנהג

וניסוק המים התם סוכות ~~המים~~ והסוד לא

קרבן פני שופכים וון על המ צבת ואכל המה הסוכות

אלא שפכו וין אלסא נוצתים מים כיצב חלק של

ההרות שבו עשה איתם הסוכות מתקום ין המה

ד

מהא אותו אום המורה הרוחשית מנתה היכולים (חובה)

המנהג היחידות סחובים למהא את צרי ומביאים הרתם עם המנהג

מדי כל המנהג למהא אום הדא שונה שהיו קוצים בניסן היו מאי

מנהג אום המתקדם וזה נתן רשות לרוששים סוכות מהתקבול

בותר עם הסומר הזה מביאים מנתת ביכונים. מה זה ביכונים? ^{moistness}
 מנתת ביכונים? צריך להביא אהיה ^{barley} שעורה שעדיין יש לה לחות
 אוקחים תבואות ^{grains} מן השעורה וקולים ^{roast} באש ועושים עם זה
 כרס taking the roasted grains and you crush it ועם זה עושים
 קרבן מנתת.

על הפרס הזה שמים את השמן ועם השמן שמים את טו
 לוקחים מן הפרס בותר עם השמן וסם השעורה ונתת טז
 שמים ושוכרים עם האש
 המנתת הזאת ככפן לטובות לאכול.

קרבן ט'
 new test
 קרבן שלמים / נצבה (אחיות)
 קרבן שלמים - למוצים מהמילה שלם, שלם
 כש"קרבן שלמים" למה קוראים בשם זה?
 יש גם הקורבן שלמים וזה מהיא שלום לעולם.
 שלמים - קרבן היותי שכונס מהמילים חלק
 שלמים
 שלמים
 שלמים

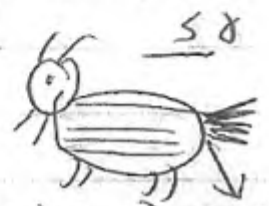
שלום = אושר, happiness עם העולם, עם כבוד ושלום
 וזה היסוד טעם ונוחם מרעיונים טובה.

מי מביא קרבן ק סוצים שמקבוע שהוא שלם ג אמונה
 ועל נבואי רוצה עביות צבוק ער

ממה מתייבש גוף חיות?

הקר, ויכולים לשהיבא זכר או נקבה ויצאון - זכר או נקבה
הצאון יש ^{egg} אגוז שניות הצאן או יבול ערביים ^{slice} כהם
או מתייבש ^{egg} ע"י מה שהבזים הן כהם או ע"י זכר קמאת
אננו תפרי, נאז כש"י ששזים למנה כותמים פסוקים אחרים
השחיות כהם ואז משתווים ע

צ"ל צ"ל: ע"מ מה הסוק נפרז את עס וכמה?

זר (Tail is hair)

כרש (Tail is meat)

עם השאלה כיצד הסוס מקרומים הארץ של הכהש
אנחנו? כוונתה של הכהש זה השם אז מה עושים?
(ה' כרש עושים קרובין מוכרים השער). ההמשך הזה
צ"ל ע"מ קרוב ג"כ כתיב ע"י הכהש כ'
יש ארץ נאז כתיב ע"י (ג"ע) ע"י הכהש

10/23/09

חנות טבולים

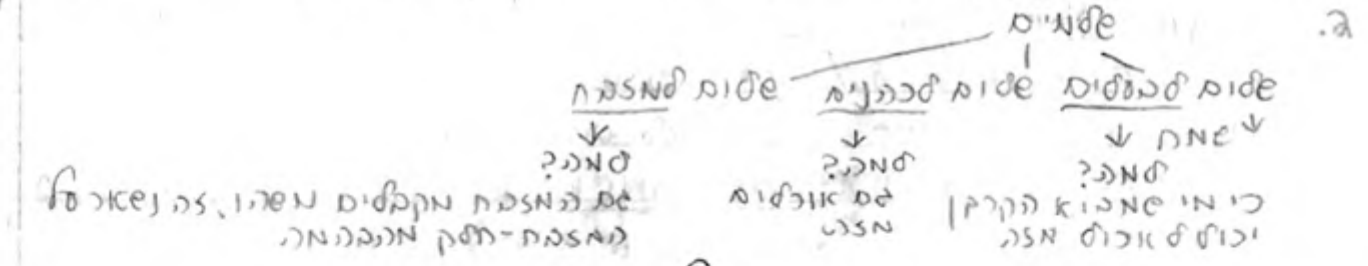
1. חוקה

2. מביאים ביחד עם המוצר (מוצר = ביום הפני של כסה, מביאים את השעורה החדשה ואחרי שהגהן מניש את המוצר-חוקר לאכול מהתבואה החדשה)
 3. צריך להביא אנטיגן שעורה שהם אביה (סאו יבש, גזיין יש בהם טחנות)
 4. את הגזינים קודמים באש roast. אחר כך אוספים (crust) זנתה *
 5. מביאים את הגהן והוא מקריב הכל.
- * אם כל זה שמים מתן ולבונה

טבולה

מזכיר של קרבן שלמים (נקה)
 מי יזכה להביא קרבן שלמים?
 איש שמכיר שלם באוניה שלו ורובה
 להיות זנק בה' (קרוה)

בסוק א' ירש? - עמיה קראים יסקרנה הצה שלמים?
 ויש איזה נס בקרבן הזה שכאשר מקריבים אותו זה סושה שלובת המלח

אפשרויות להביא יסקרנה שלמים?
 1. קור - זכר או נקבה
 2. צאן - רק שתי חיות מצאן - כסה (כסה), צא

לכר או נקבה אבל התורה אומרת יש שתי אפשרויות של בהמות בשלמים, אחד הקר - generally באופן כללי אבל מצאן, התורה קודמת מצבת
 של כסה ואז של הדינים של זה

שמה מצאן התורה (לא מזהבת באוסן כלמי (כמו הקר)?
 רש"י בסוק ז' - יש משהו הכסה אין העש, ישכסה יש אלויה ועש אין אלויה
 כשאקריבים קרבן, מצביצים על השער מנהגהמה של הקרבן. כשצריך כל השערות מנהגים, אם הנגה יסאר קשר, אמר כשצריך משהו של העש ושלם הנצנה, אין שם שום דבר-השר. (אולי - הנצנה יש השר)
 כשעושים קרבן משהו שלם מקריבים, הנצנה, יסכן יתורה מביאה בין הנב שנים (יש).

מכתב

10

כסוק א' - ה' - הרשונות לחוקה

קרבן חטאת - כשעשה תטא בשעט
- כשעשה מצוות יטא תעשר

"עם דבר שצונו יטא ודבר ועשיתו חטאת" - דמותינו אומרים מתקריבים
קרבן חטאת כשעומרים על מצוות יטא תעשה, שאם הייתי סומך ממשיך, היי
חוקה עונש דרית, אזכה בגלל שסיפתי את זה תשאל אנוי תדוואר קרבן

דוהמאן - אמר אנוי אולת חמל הבטח - במציב יעונש כרת
כשעט - עונש חטאת

כסוק ג' - עובי החטאת

① - חטאת הכהן המאוח - כהן עבד

נשטם דבר ממנו - העכה. איך? באו לשאולם לכהן השדור הלכו
במשהו חצי והוא מסתכל ואומרי הלכה, והאנשים הלכו הביתו
העלמה שהוא אמר כי ככה הלכו השדורם. אחרי כן הלכו הלכו
מבוא שהוא עשה ששכי, עם ההעכה שמאל. אז הוא - הלכו
צריך להביא חטאת עם ההעכה שאנוי שהיו לא נכונני. - השי
של הכהן הוא שאלת העם. ← הוא זרם לעם לעשות דבר
כיון ③ העם זרם לכו - הכהן והדורם הוא נציג representative
העם, ואז הוא עשה שיעור, זה סימן מוהמחיים שהיה לאו הכהן
עם העם.

איוזה היתה הכהן המשוה מהיאן כר - מהכפל שלו קבלם שהוא צריך להיות

כסוק ד' - ו' - מה עושים עם נבר דבר — not learning

כסוק י' - כל שעת ישראל עשו שיעור ואם כל נצח ישראל עשו, ונעלם דבר
שא יעשו משבו (העכה) ואחר כך הם בואים שהם עשו שיעור.
- איך יכול להיות שכל העם עושים שיעור?

אחר ימנו כלפי שגה יש כל בני ששעו, אלה זה בסנהדרין
אז יש לנו חטאת בסנהדרין / כל העלם דבר של צבור

הוא לא שלהם - באו לשאלו הסנהדרין הלכה חזקה והסנהדרין
גנה תשובה עם ההעכה וההעכה לא נכונה.

inez

סנהדרין

voted

how could 23 ppl make the same mistake/sin?

למדי המידע. fo חזו- שהיה לרבנים ולסנהדרין/ סנהדרין, הם חשבו והצביעו
ואמרו שהם כפי ה"א" ואמרו NSן גם קבלו מידע חדש וגם רבין
שמה שהם אמרו ניתנה הנה סימנה.

inez

סטוק'יף צניק שהביא קרבן - מי? הקבלה - כל שטח צניק שהביא פר, כי
סטוק'טן - אולם מי סומך בידיהם? הם סנהדרין וצניקים, והם ישיבו תשובה
סטוק'כא - חטאת הנשיא - חטאת - גשמה חטאת - חטאת זה רק במצחו ולא על
אחרים - לא כמו הנהגות חטאות, הוא רק עושה, זה למצחו.

סטוק'כז - נודע שנשיא שטא חטא - מישהו שקרוב לחטא אחרים שהוא עשה
חטא, כי אם מישהו לא בקרוב לטו יאמר לטו הוא יכרוס אותה.
כש חטא יבנה צניק לפתוק סנהדרין וישנוא כותה סנהדרין קורבן

חטאים איתו מה שהוא כותה. בסמך חטאים איתו הוא לא יעשה (NSן)
הוא עושה חטא. ובשמות שם החטא בשלם אז עכשיו הוא צניק
לביא קרבן חטאת. - מהיאו עושה ענין ככר - סודות, חטאת כש חטא

* למחר החטא שלם כש חטא מהיאו שיר והכחן מהיאו כרך

כי החטא של החטא הוא יתבר קטן מהחטא של החטא כי החטא
של החטא רק על מצחו חטא והכחן החטא שלו על אחרים

למה נקודת התחילה עם החטא "אשר" ו"אשר" עם החטא "ע"כ

שם החטא אשרי אנו חסות את העם. הם האשרי כי הם אנשים אופיים
והחטא שלהם? למה שטא ששה חטא.

(if the king admits his sin, then it shows he's comfortable with the act and that they won't embarrass him)

קם וחומר אם הנשיא מודה על שטותיו - שזה
קם וחומר שיופה על צניקותיו - חטא

אם החטא מוגזש שיש חטאת אופי קם וחומר הוא יודע

כש עושה חטא חטא (צניקותיו) - חטא בקרבן כש חטא אורה להכחן
שהוא הנשיא שם אם הוא יאמר ויש עשה חטא חטא? זה יהיה

כפול, כי חטא חטא (אשרי חטא).

expected

ספוק לז - חטאת היותי איש יחיד ששה מצות לא תעשה קפאת מביא

קרבן חטאת

ספוק כח - מביא שעירה - נקבה

שואל אבן ספרא - מהו הנשיא מביא שעיר עיזים והאיש היותי מביא שעיר? אבן ספרא אומר שעירה נקבה כחית חסונה נושעך ככר - זה סולת

יותר כסף מלקנות שעיר מאשר שעירה

איש ששה חטא וצריך להביא קרבן חטאת, הלא קנה שעירה אהל לא

הטניק להביא למקדש והוא ית-הוא את לשכני שהביא את זה למקדש

האם במשנתה של צניק להביא את הקריין?

יש ג דברים שכבר, בגוף ו-להביא קרבן צדק ב-זה מותר, והשלם שהוא מ

המות שלו כהנ ככרה לחטא שלו.

ברכה

הקדמת - אנו מוחזיקים עם קרבן אולם ויבד (אז - י'ט) - קרבן חובה

סוף ויבד - הערך של הקרבן עולה או יורד לפי מצבו הכלכלי 'situation' מביא

של החוטא. האיש העשיר מביא כסף או שעירה והאיש העני מביא

ג תרומה או ג בני יונה. וכן 'extremely poor' מביא סוף האשה של סולת.

ספוק אז - עם מה מביאים? מה החטא?

(א) סכום נשפוט - מייסרה כאן או שמה משהו ומקשים מנני

למא לעביות עם הבית בין ואז הוא מקנה שהוא לא כזה

שמה מה שקרה. דאז האיש נכרי מביא קרבן אולם ויבד -

כעצות - רב, מזכרים עם זה העני מנני - ולאו עניי נכ?

סוף, ה'ט - טומאת מקדש וקדשיו - מייסרה נכרי טמא וכל

טמא ומאניני ועבית המקדש ופשיעה - צדיק להביא ק

סוף ק' - סכום נשפוט - מייסרה עושה סכום לעצמו משהו

כע או טוב ושא קיים את הש גופה אז צדיק להביא קרבן

11/0/09

סוּק יָם - הַכִּסּוּק אֲחֵר שֶׁהִכְהִין מִכִּסּוּק עִם חֲטָאוֹתָיו וְאֲחֵר כֵּךְ בְּתוֹב וְנִסְחָיו לִי
אֲשֶׁר - מִה שֶׁ לִּכְנֹד?

רַשׁוּבֵת סְבוּכָנוּ - "כִּי עֲנִין הַכִּסּוּק הוּא הַתְקַנַּת הַחֲטָא וְהַחֲנִיתוֹ לְקַבֵּל סְלִיחָה" ←
כִּכְכֵּה אֲנִי שׁוֹשִׁים אֶת הַחֲטָא "וְתָר קִטָּן וְאִם הוֹטָא יוֹתָר קִטָּן אֲנִשִּׁי
לְקַבֵּל סְלִיחָה

ex (אֲמַא לְמַשֵּׁל מִבְּקִשָּׁת מִלְּפָנֵי שְׂמַר עִם אֲחֻת הַקִּטְנָה וְהִלְבֵּד שְׂתָה וְשֵׁנָה
עַל אֲחֻתָּה וְשׁוֹשֵׁה לֵל מִיָּנִי דְבָרִים וְאֵץ שְׂמַר אֶת הַאֲמַא בְּמַכּוּנֵי
אֵץ הוּא לֵד לְעֲצוּר לְהִיזְמַנְסָה לְקַבֵּל עוֹנֵשׁ בְּחוּר

- כִּשֶׁהֲכֵן עוֹשֶׂה אִי וְקָרָבָן, הוּא עוֹשֶׂה שֶׁהֲחֲטָא לִי הֵאִישׁ יִרְאוּ
יִתָּר קִטָּן וְאֵץ הַאִישׁ הַזֶּה יְכוּס לְקַבֵּל סְלִיחָה מִה.

חֲנִינוּ הַקְרָבָן עוֹשֶׂה וְיִרְכָּז

סוּק יָם - קְרָבָן אֲשֶׁר - דְּבַר שְׂנֵסָה בְּשִׁבְתָּה
כִּמְלֵךְ מִה וְהַגִּידֵם בֵּין אֲשֶׁר וּבֵין חֲטָאוֹת? שְׂנִיָּהם שֶׁהֵם עִם שִׁבְתָּה.
הַחֲטָא הוּא חֲמוּד בְּאֻתָּה בְּצוּרָה לְדַ בְּשֵׁנֵי הַמִּקְרִים, כִּי לְמַשֵּׁל אִישׁ מְצוּרָה
וְהִיא אֵץ חֲטָא וְאֵץ אֵץ.

אֵץ - שְׂנִיָּת שֶׁמֶת אֲבָלֵיךְ - הֵשֵׁם שֶׁלְךָ הֵיךְ לְהַחֲזִיק מְהֻסָּר וְהַזְנוּךְ
שֶׁהֵם תְּחַטָּא נִיָּא מְשׁוּבָה רַבָּה

חֲטָא - "נִטָּה וְאֵין הַזְנוּךְ" - הוּא קְצַת יִתְּרָה מְהֻסָּר, לְמַד הַרְבֵּה, וְעַשֵּׂה חֲטָא שֶׁלֹּא
הֵאֱמַתְךָ כֵּךְ לֵד כֵּךְ וְחֲמוּר (הַזְנוּךְ)

the sins are the same but the דְּבָרִים are diff.

פְּרִימִיּוֹת אֲשֶׁר

א. אֲשֶׁר מִשִּׁיּוֹת - "נֶפֶשׁ כִּי תִמְצוֹת מֵעַל" - מְחַסְדֵי מִקְדוּשָׁה (מְחַסְדֵי מִשְׁכָּן הַקְדוֹשׁ
מְחַסְדֵי חוּל) - אִישׁ אֲשֶׁר יִכַּף לְעִבְדוֹ הַבַּיִת (לְתוֹךְ דְּבָרִים

בָּבֵית הַמִּקְדָּשׁ) וְהוּא שֶׁמֶת אֶת זֶה בְּמַשְׁלָה שֶׁל הַשְׂחָף.
הַאֲוֵתָה הַמִּשְׁלָה מְצַד שְׂמֵאל הוּא שֶׁמֶת כֵּסֶל שְׂמֵן, כִּי יִמִּין

הַבְּאִשׁוֹן שֶׁל דְּבַר הַבַּיִת. שֶׁמֶת הַכֵּסֶל הַזֶּה הוּא קוֹלָה בְּדָרִים.
* וְצוּר הַגּוֹשֵׁשׁ בְּאֵשׁ מִשִּׁיּוֹת?

(וְקָרָבָן אֲשֶׁר) אִישׁ שֶׁשׁוּבָה 2 קוֹלִים לְמַחֲוֹת

2) מדעם את הקרבן - מה שנוא לקח צניק לשלם
3) מוסף חומה (207)

- ואז נכהן ישה ככה ואז ה' יתן סעיה

בסוק'ז - חטא משונה - כיוא עשה חטא לא תשה וכוונתו לאו יודע אנו
הוא ששה את החטא, אהם הוא אדם.
ולא ידע ואם ונהיאו - כ"ע - מה הוא לא יודע. עשה חטא, איך
יכול להיות? האם השני -

אדם תמו

מהי מהיאים? כשמישהו עשה או לא ידע אם הוא עשה חטא. שהיו
הוא כרת -

קולמוס - משם אדם הוציא מהבמה ^{fat} שמן, והוא אם הוציא
חטה שבה שומן שנמצא בטן של הבמה ואם אוכלים את כל
הקבצים כרת. ואז הוא שם שניהם בנחת וזה (ואז אותו עבר מה
אדם רק יודע איך זה בדיוק הבהמה ואני יודעת שהנחת הכחול יש חטא
לאכול. ואז הוא משתמש בחטה במקום השומן הטעור. ואז הוא
ידע שם גתג. ואחרי כמה עשה את זה הוא מתחיל לשבור לעצמו
על איזה צלמו הוא שם מה. אז הוא מהיאו אדם תמו אדם אם
הוא האמת יכור שהוא עשה חטא הוא איך הוא יביא קרבן ה

as long as he's not sure אדם תמו but as soon as he
knows he for sure sinned he has to bring הטעור.

מהו חייב אדם? שוגג תור לא שוגג כפי
- התבונן אדם צניק להיות מאוז אדם ומכאן שאכרתו ששה חטא

פרק ה' סטוק י"ז ר"ע וסא י"צ ואם ונשא עונו

- רב יוסי הגלילי: סומדים מה קל וחומר. אם איש שלטא י"צ ששה-חטא מקבל עונש, קל וחומר איש שי"צ ששה מקבל עונשים.
- רב יוסי: סומדים מה ע"כ רש"י. אדם הכאסון עבר על סא קשה אצח וקבלה הכנה עונשים, אונחנו בלי כים לגיות זהירימ. כי עניי"ש הרבה על קשה
- שואל רבי יוסי: מה גדול יותר עונש (כורענות) או שכל (טובה) עונש לוי טארהסה דורות אבל שכל לזה הכנה דורות.
- רבי שקימא: סומדים כאן על שותפות (partnership) סמה כתוב: על פי ב או 3 עדים קכי השלישי בוצר לעצ אהז ולכי השניים יתנו עונש או שכל. אם מי ששותל עזומכי עברה מקבל אתו עונש ומי ששותל ששוי חצוה מקבל שכל.
- רבי אלעזר בן עזריה: סא רן כסאן יוצע ששה עברה אבל גם כסאן יוצע ששה מצוה. אם לא יוצע ששה מצוה (נכלל כאל ועני טוקח) הוא מקבל הכנה, כי כתוב "שכח עומר שמען יבכך."

חוק מהענשים שנתה בספר ויקרא וחלק נמצא בהמדרש

1. סטוק כ' - האם השלישי - אם זבלות - כשמישהו ששה דבר רס ותוא מחכים demes (נשבע שלטא עשה את זה. ויש לו מקרים שהוא ששה רס. ו. סקרון - כאשר "או" נותן י"ח" משגו לסמור ע"י וכשמהקשים הנקדון החזרה הוא מחכים שגוא קבל את זה
2. תשחת י"ד - כאשר מישהו השקיע invested בעסק של הסני' והוא מחכים בתשחת י"ד
3. זבל - מישהו לקח הכח דעם מהסני' ואחיי מהקשים מחנו הוא מחכים לקח
4. עושיק - אותה סא שלמת לסוהד שלק, ואתה מחכים ששם אותו
5. אובדה - את אגדת משהו יקר ואחריהם שמישהו מצא את זה, ואתה הולך לראים הנה ויהא מחכים שהוא מצא את זה.

מתי הוא ישלם החזרה? / ויקבל עונש?

כאשר הוא ישנה תשובה

באונש: זריק שלים הקנן + חמש + איל של a שקל

ב. עונשים שהוסו על סמך סמפולר -
1. ויפוי - בקול שפני כולם את עשירי

ג. גזל הפסד - כאשר אני רוצה להחזיר את הפסד שנגמרים כל אחר
הרבה שנים ואני רוצה להחזיר שאני אביל להאישי את נותני
את זכו ליורשים שלו אבל אם אין לי יורשים כמו כל את נותני
הכסף שנגנב.

פירוש

1. מפורסם חוצרת התורה על הקדמות אחר שכתבו. הפרשת ויקרא
 כי מפורסם על פנים שונים, הפרשת ויקרא מפורסם על הקדמות והדברים
 הסיקרים של הקדמות, אבל הפרק ו' מפורסם על תורת הקדמות -
 פורים יותר פרטים ^{detailed} הקדמות.
2. חתי אומר ה' שמה צדק (כפי סוק ה') (הפרק כלל כתוב פירוש ג"י אף
 שמה עש"ו כתוב צדק? ^{now+future}
 כאשר המצוה היא חיה וצדקות יצרכו לעשות את זה. המוכן של
 צדק ^{rushing} זכור.
3. מה מוסיע לה שמוך באותו ע"י
 שני יאיד צד כאשר יש פסוק בים - כמנסיה כלל.
 doing this mitzva it will cause you to lose money that's
 why ה' has to command it b/c otherwise noone will do it.

פירוש

1. מהו נותר? מה הי"ן?
 מהי שפאר מתיקראן שלאו אכלו. גדין - צדק לשכר אור זה מאש היום
 השלישי (משיית הקדמות).
2. מהו ביצוע עני סוק ית?
 כשאנשים מתיקראן היום השלישי - ביום אסור פו. - מחוץ למחנה
 ומחוץ למקומו.
3. איזה חסם אסור עני סוק לא?
 שר, כסף, עט
4. מה מותר ומה אסור עשות בתורה?
 אסור שאכלו
 מותר לעשות עם זה כל המלאכה
5. מה גדין של פה ומצוה?
 אסור לאכול פה כי הדין הוא הנפש
6. בהסוק פו אנחנו שומעים לראשונה, גמילה "וישמילואים" איך נש"י
 "ואת חינוך הנהיגה - מלמדים הנהיגה לנהיגים מה לעשות המשך

פירוק

1. מתי נתחילו שבעת ימי המילואים? האם ידועה לך עוד דעה?
 (1) רוב המפרשים מקבלים (דעה) - לפי התחילת הכ"ל אשר ואז היום השני יהיה כ"א ניסן
2. מה התחילת כ"א ניסן יום השני? יהיה ח' ניסן
 2. מדוע אמר ר"ל "איין מוקדם ומאוחר בתורה?" סמרה ולא פטר שמות
 שבעת ימי המילואים היו לפני שהקימו כנאסכן אז זה צריך להיות קטן
 שמות כי שנה נקראו הנאסכן.
 התשובה של ר"ל זה שהתורה זה לא סגור הסטוריה ולכן ניתן בסגור
 כדונולוג "איין מוקדם ומאוחר בתורה"
 3. הסבירו את דברי ר"ל למסוק ג'?
 הוא צריך לאסוף כל מ"ו בתח אולם חודש כאשר מתחילים שבת
 ימי המילואים... איך יכול להיות? היה גם שמקום קטן החז"ן
 נכחה אנשים "מקום מועט נחזיק את המדומה"
 4. היכן הסנו במדג שמנו את אותו הביטוי?
 במי מריבה (לחץ ומקומות שמקום מועט, החזיק את המדומה)
 5. מהו הדבר (הראשון) שישו הכתובים השבעת ימי המילואים?
 כחצו במים - במקרה, כל המים שמכנסים למסורת, קרבנות, הם פריכים
 שלבוב המקור.
6. מהי המלכה שברכו אהרון ומשה יחד את העם?
 כאשר הכנין הכפרות - אהרון וצא מהמקורה, הוא ל"ב מניסיון
 כתונת³ אהנט⁴ מעים³ אבוב⁶ חושן⁶ - שום שם של האבוב ויש אומרים מל
 מיני צבעים. במקום החושן יש כים ומקור הכים הזה שמים בתוך עם.
 ה' המפורס, והסתק הזה עם ה' זה האורים ותומים. (לפי האו
 ותומים החושן הוא עונה) ¹מפנת - כוונתו ²המסוד הכובע יש ³צ"ל זהה
 לה כתוב קודם לזה

הבני אהרון - כתב הפיוט

3. אהנט³ כתונת³ אהנט⁴ מעים³ אבוב⁶ חושן⁶ - שום שם יותר כלפי מעלה
 points

ד. את מי/מה מה מה? המאן הנשאל?

- הוא משק את אונקון הכנן אדום

- הוא משק את ¹המשכן וזה מה שהוא (קירות) ואם הם ²המזבח ואר

³הכיור אחר

8. מה פריכים הנכונים שעשית בספרת ימי המיתו ואיך? מה אסור להם לעשות

טעם זה שעשית קרהנית הסכסכה הימים האלה

⊙ יש הרבה גשו מה קרהנית שהם פריכים ולאכול אז כתוב שהם פריכים

סבבה רבשה בעתה אנה' מוצע, ולאכול אתו עם הלחם ^{basket} הם המיתו ואים

⊙ מה שהם לא ירדו לאכול פריכים לשרוש את זג - יותר

⊙ אסור שהם יצאו הכתם אזהר מוצע לך ד הימים

⊙ יש אזהרה, אם יעברו המקום נגד ימורו

* ⊙ ויצא אונקון וקניו להיבא סמיו שלא נתו ימין ומאכל"

מה כתוב אונקון וספו מה שכל אחר, הרי כבוד שישנו לה?

זה בא לשבח את אונקון והניו סאמיו שלא שמו מה' משורק

ומשה הכס זאת הם עשו בדיוק מה שמה אחר להם.

פירוש

- יום השמיני

ד' ימי נתינת האם - כ"ג - כ"ט - אפר
היום השמיני: ראש חודש (א' ניסן) (פתיחת המשכן)

פסוק א' - משה קורא לאהרן - כהן השעור, שמני אהרן ידבני, ובעקני
שמני הוא קובע גם הצקניטק שפי רש"י - כי יהיה לו חסוד שונקניט
יכאו שה' הקשאת אהרן ונניט - ענינות ע"ד

פסוק ב' - ה' מצהר עם אהרן ואומר לו שהקרבן הנאסון שהוא לריק
ישעור זה קרבן חטאת וצניק שנהביא ע"ל. צניק שנהביא ע"ל שכתב ע"ל
החטא - חטאת העלם. (אם לאו אהרן אולי לא יהיה ע"ל) שכן ה' אומר
שמני שאקרב שושני משני הוא צניק שכתב - קרבן חטאת.

פסוק ג' - יקרבן הנאסון השמים הנ"ל זה גם קרבן חטאת ונ"ל צניק
שנהביא שער ע"ס. איזה חטא הנ"ל שיש קשר ע"ל החטא שה'
הוא שכתב ע"ל חטאת יוסף שהאיתם מנכו את יוסף. גם לקחו נתנו
יוסף והם טבלו קצת של שער, כפי שערקב יתשוב שחיה רעה אכלה או
(חממה א כמו the blood of this animal looks like a human)
ע"ל החטא הנ"ל. היום הנאסון של המשכן גם נתינת ע"ל.
- ינתן הן עזיאל אור הכרוב הנאות.

פסוק ד' - כאשר תמחרו את הקרבנות של היום הנ"ל תכזו את
פסוק ה' - לא יק נכבניט ונצקניט מסתכלים, אלה כולם, ולו ה'
האים שגאור חונכת המשכן.

פסוק ו' - כשמה אומר מה יקרבנו הוא אונק אתם קבאו היום ככנפ
פסוק ז' - כשצניק שנתחיל הקרבנות, משה אומר לאהרן "קרב את
רש"י - שמנה משה צניק שומר לאהרן עקרה את הנתינת הנאסון
שפצתב אהרן הוצד ונתקיש ומשה אומר לו אתה צניק שנתקרב
ושינתחיל כי שכתב נחירת השמים זה ה' החר אותך. (שתתחיל ל' ע'
קרבנות.

פסוק ח' - כא' - עוסה אהרן את הקרבנות של יום השמיני

פסוק כ"ב - אהרן לא יקרא את שמו ויאמר לאמר יידי הנאמר
ומה נאמר חכים את ליידיים ומואמר את העם יידי
רש"י שואל מה הוא הונק את העם בעם ראונה שהוא אומר
הרכת ליידיים.

פסוק כ"ג - וישנה משה שאורו מועד לנאמר צריך להיות שם?
א. מה הכונה שנתנו משה ואהרן שם?
ב. שמה עכשיו רואים את עוף ה' ונאמר שני כן?

רש"י (ו) הכתורה כג קשה ומסוכן (קריחת מצה) ומשה נכנס
שמעו שאהרן איך עשות את הכתורה
(א) אהרן חש שהשכינה תרף מיד כשהוא אומר את
הקרינות ובה שאקרה, אז הוא חש שאולי ה' לא כבר לו (לא הודיע
לו את החטא) והוא יצא אל משה ובקש ממשה שיהא איתו שאורו
מועד ויהקש להחיים השביעיים.

רש"י ג' יידי רצון שתשרי שכינה במעשה ידיכם" ← שלל מה שאתם
עושים, ה' יעצור.

רש"י ב' כ"ב כשעשה יידי גמילות אים חשבו שהם יבאו את השכינה,
כל יום הם תכו ולא הוא שכינה. הם באו למשה והם אמרו, אנחנו
חושבים ה' עזר עכשיו לא שית עם חטא העלם ומשה אמר להם, השכינה
תהא בכבוד אהרן ונאמר לו ונאמר לו
- ראו כ"ג את כבוד ה' - סוף הפסוק כ"ב

פסוק כ"ג אחרי שראו כבוד ה' יורדת באש והוא גואר שכל
כל מה שעל המצח והעם מאז שמה והם נובלים עם הננים.

פברואר

המשק נרדט ט

כתובת: pants

בסוק א' - נרדט ואזבינו שוקמים מחתות וסאים דם זה יתורת והם מקריבים אם זרתי של' שא צור אוקס.

בסוק ב' - ה' הרדט את נרדט ואזבינו האס. אהנון רואר איק שני בניו חתים שפניו. אשה נרדט היה צדיק לתינוטו כיבין הפדות הוא אחרי אהרן מה הדיוק ששן שקבה הרדט אוקס?

רפ"י - כרוס ① רבי אמוסל: שהורו הלכה הפני משה רמן - הלכנוים סוסי את הכל' לרדט, והיה לרדט סנק והגו רבו צדיקים שסאודם את משה מה ששעות. איה נרדט למה החסיתו מה' לישות. וזה נרדט הרואנה שפני' כואים את המנהיגים שלהם בעניני הלכה ונרדט ואזבינו הם הדומים שבוים. ואם נרדט שואשים אזר הנה קים וחומר ב' ל' שא ילכו שסאוד את הנהיגו שכן ה' הרדט אותם.

רפ"י (כרוס ②) רבי ישמאל - נכנסו שניו"י שן שמסכן - נכנסו שמסכן אחרי ששן בית - אסור עכנניס ששנות שני שוכנסים שמסכן. איבה כתוב שנה שנו יין קנפכ נכאסון מיה אחרי עמקרה הזה, ה' מצניר שלא ששן ין וכבי ישמאל נותן משל - שמסך היה שנה חסוד וי"ס אחר בוא מצאו את הנרדט שלו המקום שסאוד לרדט עניוור והמלך הרדט את הנרדט, איה אנחנו שסאודים שמלי כנא הרדט את הנרדט. אחרי כן, הוא לזקת אבה חרפ, וגו' מצניר את נחודש, שא עניוור המקום פשוני, כי אם הוא יניי, הוא ימות.

כרוס ③ רבנ' הרדט - הרדט הפדות של שחמת נרדט כולו כנא נרדט ואזבינו צורק לרדטם מקרבן יחיד שלרדט, זה מראה שלא שרדט פסיגם, הרדט הנכונה של כנן בישאלו שנוא חלק מרדט ישראל וס בתוק הנרדט יש שו אמהר עני האלוקים - בשמחה נכאר נרדט ואז חסבו שהם יותר חשובים מכולם. והם יכולים לרדט קרבן שו' אחר וזנו קרבן שלהם, איה הם שסאודים אמ הם שא חלק נרדט ישאלו.

בסוק ג' - משה צדיק שנחם את הכוח שלו שמתו' לו ע בניס. משה אמר "לקרבי אוקדש" - ו' בשלש שנה היו כל כק קשים, ה' החיה אותם. (ג) משה אמר לטאוניו, ה' אמר לי שהוא ישנה קי' נ' מיום השמיני. ה' יקח מ' שהו' הרדט אותנו, והוא יהיה דומה שפני'. משה חשב שמי יהיה האיש שג' נרדט קידוש? משה או

עכשיו אני רואה שנגד ואמיתו יותר גדולים ממנו. (משה אומר כל
לך שאהרון)

אויב קהל אהרון את הנחמה בקדוה וידם אהרון. - הוא היה נשקט.
שכי נחמן אהרון כל הנחמן ככה כשהוא רואה פנים שלו. ואחרי הנחמה
של משה הוא תסטיק שיבחה לפני אהרון קהל נשקט את
מה שאמר ימו משה הוא ימא כעס. ימא בעק. הוא הסכים וקבל את
כה, ומהלל כה נוא קהל שכו - שפמו ה' יקעם אתה ואלו משה.
כסוק ג' בתוך המסכת יש עמיתם וצדיק והנזכר אותם. אם אלהים
או ענינים שנשאו, יוצאם אותם הם יבנו טמאים ואז אין כהנים. את
ע בני הפזרים של נבא ואביהו, מישאל ואיצרל, הם צדיקים והנזכר
אותם כי הם עזים.

כסוק ה' - הם מודיעים נבא ואביהו מהמשן ומימי מ אותם בקטנות
שהיה. אמרם נשכחו באש אויב יכול להיות שיש עיהם בותנות.
ולקשורה של רש' - האש ששכה אותם היתה ע חוטים של אש,
ננטו לתוך חוט מורה - צולצול ופכו אותם.

כסוק ו' - משנאמר עכניהם - אהרון אלעזר, איתמר, ואומר שהם
מה אסור עהם עשורת. במות של נבא ואביהו ומינה אנחנו
שומעים מה אנחנו צדיקים עשורת. אסור עהם עזר, עק, אסור
ענהם עקרים את הנה צדאסור עהם עשבת עבדי, ואסור עהם
עצאת מהמשן. חפני אנחנו שומעים מה אנחנו כן צדיקים עשורת
כאשר יש חות כהנים ימא יכולים עשורת עכל גי' יש חות כהנים
עשורת כל זה אבא פיש יכמה אז ימא עתכנו עשורת את זה.
- סוף הכסוק אומר "אחיכם כל בית ישראל" - אהרון והניו עמא הכן
אבא הני עכו.

כפ' שומעים הנה - כשנעמיד משה או כל מה כולם צדיק עהות כאבא
כסוק ז' שאהרון וצ בניו של אסור עצאת מאות מודע
כסוק ח' - יא מדבר ה' שאהרון עכב (שכר אהרון) ואומר עו רסאות גאים
שמהו אסור עשורת ין ושכר, ואם תסתו תמותו.

צדיקות עמה: (א) כי כהנים צדיקים עדימת עהבדיל בין קודש
וחות כד' עהבדיל צדיקים לאש נקי (ב) צדיקים עהבדיל בין טהור
וטמא (ג) צדיקים עמאד עישראל המוקי ג' - כל רב עממה
העבות אסור עו עשורת ין עכני השיארה

כל הנוכחות

כסוק י"ג - טו - משה אומר לכהנים שנים זריכים לה, משיך לטהור ה' י"ג
כסוק ט"ז - סוף - משה כועס על הכהנים שם אהרון והאמת כועס על
אהרון, אבל בשלם נבדל של אהרון כועס על הכהנים, הוא יוצר
שהגנים לא יעשו שום דבר לה' האבא-אבא מה הוא כועס עליהם
שא אולם אחר אחר (הספירים) הם רק שנו אוקו.

כ"י מסהיר שיש נשם - אונן אונל קדש' ענה אלה' ללא אונל
קדש' צורוטי. קדש' ענה - קרבנות עשושים אותם עם אחר
בחיים. קדש' צורות - קרבנות שכל הנחן עושים אותם. אונן -
זה כהן שמת ימו מיענו במסחה אלה עדיין לא קברו אותו.
אהרון אלעזר ואיתמר הם אוננים. כי נדל ואברהו מרו אלה
עוד לא קברו אותם, ען האבא זל הנים הם אוננים.

- ביום השמיני הקריבו 3 עינים: (1) עיר היום השמיני - קדש' ענה
כי היה רק עם אחר

- (2) עיר נחשון בן מינצ'ה - ברל יום
בחנות המסן כל נשיא הביא ק
ביום השמיני זה נשיא הכאון וה
(נחשון בן מינצ'ה - נשיא יהודה ק
ענה - כי עם אחר וכו

(3) עיר באש חופש - קדש' צורות

- אהרון והנהנים שלו עשו ואכלו עיר ב' #

- " " מספר א #

- " " רק עשו ולא אכלו ב' #

כ"י

* משה כעס למה לא אכלו ב' #? אהרון אמר יש לי, אלה יש נשם, אנו
אוננים ולא יכולים לטובל מספר ב', אנו קדש' צורות. מסנהת שב
כל קרבנות שם יום השמיני זה הנין אחר, ושא בודקים כל קרבן אם
זה קדש' ענה או צורות, אבל אחי שאהרון אמר למה את הנשם
וישם אותו אתה חושב שג' יאהב את זה? (אנו אולם הקרבן כ
שם דבר קרה נוס? כי שני משה זניק שהמשיך התקן יק, אלה אהר
אמר למה אי אפשר לשים אהרון זניק למשג ימני. עשושים. אב
כסוק מסנה גמכות עם אהרון אחר שמה אותו.

x ימי כְּמַלְכֵּם נמחשבות ביה אונן ומטה שניה מרש"י. עני כשלים אהרון
מטביר למטה שבטתם עשו נשכיכ הראשון הם היו מנוק שמתים
וקרמן זריק למאכלי המחה. כשעו מסר פתים היו מאיך מחים אתי
עשו מטביר פתים היה האוסון tragedy- ענה ואמיהו מתו ואז
הם עצובים, ואי אספר למאכלי קרבן רשאתה עצוב, זריק למאכלי קרבן
המחה, ולכן נמ למא אופלאו פער מסביר פלם ואמרי אנהרון
מסביב את זה למחוק, וחסני מקבל את זה ומטיים זה אהרון.

בְּרַק יְאֵן

בסוק א-ב-ג-ד-ה תקורה מתחילה עם סימנים של ההמה כשהיא אכל
פני הסמנים בתורה אומרת לנו "את החיה אכן תאכלו מכל
הבהמה" - מה זריק פכתוה זאת נתייך, אם מדברים על מהוונ
it's a continuation? אולי were fine חיה? don't need the word
אין למחשים נמחשה חיה כשכרה חסובה - נחיה זה נכת על נהגה
פתיור אם לא גיינו שחטים אותה. אם נהמה עומדת למור
וגישל זה שחט אותה ניאולא לשכה.

הסימנים הם הנמה בשכה

- 1) מפרים ברשה (י) - יש עמהמה ברלא עור נוסף
- 2) עומת שם - מוקום אנכנות ברלא שם הנמחש מתחלקת לפנים
- 3) מלתה שנה - ההמה מכניסה ירק ששם לתוק הבה הולעת הפסק
ונשמה בתוק וקנהי - בטן ושם הנשם מקבל חום ואז היא נמחשה
את זה מחצה לשכה ושום תחש

עלית אברהם

x דמלם * הפה לא כשר, זה לא בריו ופוא מסביר שבקמות שאין פהם
הסימנים הם בהמות אוללות אכלם המעליה הם בקיך ללם נמצות
בתוק למכלוק ותם ישא בריות, ואם תפאל כל נובא, הם ישא
פם שנה בריו

כשם * עם מספיק משה לא כפיא, אדם נוצא עם אחר שאורעים הסך
תא כפס, זה מחמם את האדם.

סקפת יצחק * אם אנו אומרים שנתורה אחת שזה לא גריל, אנו
חובבים את התורה מהמדרש של הקדוש למפורייה הקטנה של ספר
היות. ואם אומר שאפשר לקחת תרופה נפי (המאיה) אוזן נאלץ את
ההסן (הלא) לשלם את האני מסתכל עם גישוים שאורעים הסך
לא נשן והם כפיאיים וחזקים אזי שמה אומרים שזה לא גריל.

* הסיבה שאנו אונקיים כשר כשר זה כפי להיות יחויים יותר
טובים. כשאנחנו מקבלים עולם אלמות שמים עלינו, אנחנו מאמינים
שמה שנוסד אומר לנו, זה נכון לנו.

אברהם * אחר שנהחית הכפורה אין להם סינים טאונות ולכן
המלא יכולות לצלול עצמות רק עשהי, גם בולטים העשה ומכיש
המטן ואחר כך חזלים אונתם חמים לתוק הזה

סוכנו * המתן תורה השענו המדרשה רוחנית עם רק עבודה שהשן
ביתנו שורה עלינו מיד, אהל הרסנו את זה בחטא הגבל, ואל ה' את
שוא לא נודה לעיות בתוק עם ישנאל, ואז משה התפעל מה' ורואו
קבל תקון קטן. ששטינה כן תפנה תפיה אהל צדק הללים של
המטן. והקבלה אחר שנוא הכואה את' נכודו היום (הסיני). הוא
כזני לתקן את הכנחיות של הנ' - והוא הקש שטא טמא את הכנח
איך שיש אולם שאורעים ואולם שלטו אונקיים וסאסור לאכול. אזי שכן

סוכנו צריך לשאור עם הנחיות טהורה-נכונה, יש סלני תורה.
רוחנית והמחייבים למחור עם זה.

כפי אחר שנייה שאסור לצלול בהמות שא טהורות כגן גאלם
המשי. * רפי * משם: משם שאוכל שהלק סקור שני חוליים, ראוי
אחד מהם שניה בסכנה. אצל' סמני היתו תנו שיו כלל מאכל שנו
מבוק, הלק לשני וראת שתיף לחיות. אחר עוים כן וכך מאכל
יאכל וכך לא יאכל. הנמאם - כפי שאנחנו נחיה, אנחנו צריך
שאכל דברים שנוזלים שנו לחיות.

בסוק 3 - אחרי שהתברר נתנה בסימנים של בהמנה כשרה, היא נותנת
 לנו פוטנציאל של בהמנה שיש להם רק סימן אתה יהיו זואא הנאסף
 לנו היותם שנוא מעשה גרה, אלה הם מכרים כרסה,
 בסוק 4 - נקראת הנפיה זה השמן והוא מעשה גרה אלה הם מכרים
 כרסה,

בסוק 1 - נקראת הנפיה זה הארנה סנוא מעשה פיה אלה הם
 מכרים כרסה

בסוק 5 - נקראת הנפיה הוא החזיר ונראה מכרים כרסה אלה הם
 מעשה גרה

עאלה: שמה זריק קתת נגד נקראות, אני יודעים כבר שזריק בהמה
 עם כל הסימנים?

1. קפי יקר - בהמנות (האמה הם משל שאנשים, החזיר, מראה לנו
 את הכרסות שלו ונראה רוצה שתחשוב לנו אכסר, הנמשך מראה
 סך שנוא מעשה לנו שתחשוב שנוא כשר, אלה זריק, שבהמה מכל
 בהמנה היטב, יש אן תחשוב שגה כשר, כשר, לא כשר, וכן משל -
 אנשים רוצים שתחשוב שגם אנשים זריקים כמו של או אנשים
 טובים אלה או זריקים שגדוק היטה מי הם האנשים,

2. בסיקטא נכת - אנחנו למדנים בה מוסר שפנינו מראה גם בטמא
 ואם בלע זאת וטהור ואז נראה. ושמחזיר עם יש משנה טובה.

3. מצפס תנתומא - ארבע נקראות הם משל לארבע מלכויות ששל
 לנו כל. גמול לנו, משל. חבית. תפסן. בן מצי. גמול נכת. זה יין.
 נחזיר לנו ארבע ואלה כב נומא.

בסוק ט' - סימנים של דג' מ: סנפיר - fins

קסקת המים - scales

יש דגים שמתוק המים יש קסקת אלה כש'וצאים מהמים הם מוריצים את
 הקסקים, אז עכץ זריק שגדוק נגד כשרוא התוק המים ואז תצד את
 הנוא כשר

בסוק י' התוכה לא נותנת סימנים של עוף כשר, היא רק נותנת סימנים
 של עוף לא כשר, אז גמול. הכסוקים האלה חזלם אמרים "עוף"
 לאכלה במסורת" - עזבות הולכים שכי המסורת אלה הנאמא נתנה
 לנו 4 סימנים של עוף כשר ←

me2

amettes
algi

violet ash=loser

4 סימנים בסוף (מאמרא)

- 1. יש שם אצבע ית (extra)
- 2. יש שם זכר - הקוב המרון יש כים ונתוק הכים שומר אולם
- 3. אינו פורט - not a predator
- 4. קווקבנו ניקלם - התוק היקילה ^{השם} הפול יש חלק קורקבן ועל הקורקבן יש חלק עור ואפשר שקלם את השור הזה

עצמות מסוף סרקוא

- 1. מה ההבדל בין שני וסקל?
- שני זה דבר שהולך מאוד נמוך עם האמה
- סקל זה כל דבר שמטא את האש, מבפנים (שא מבחוץ)
- 2. מה קורה שמי שנוסע הנקמת בהמה טמאה? (מהמת שמתה קשי שחיתה)
- הוא נעשה טמא ואסור במקדש
- 3. מה גידין של כלי חרס? pottery
- אם נשתמשו בו לפני הוא נטמא ואי אפשר להכשיר אותו, צריך שיעור אותו
- 4. "מכל האוכל אשר יאכל אשר יבוא עמו מים יטמא" אומר על כך כ"י: אם נבטו המים כשנתלשו - מתי פרות וירקות כשרים/מוכנים שקבלו טמא?
- כאשר הפרות מחובלים שם יש על זכר מים אם הם נובע הזה משהו טמא ^{attached}
- הברי שא יהיה טמא, אולם אם נבר' תלשם מהם יש על זה מים ^{detached}
- ונסע הזה משהו טמא, נבני יהיה טמא.
- 5. היכן אפשר שיהיה כפי שהטמא מוטמא? כ"י למסוק ק"ו.
- כל מקום של מים שמחובו טמאה שבוא מחובר מאיפה.
- 6. "ונטמאתם הם" שבי כ"י מה אודות הטמאה? ואם שבי אמן עצמא?
- ר"י - אם אני אולם שא כבר אני מטמא את אצמ' והמוש יהיה שה' יטמא אותי בצומט גבאן.
- אכן עצמא - אנחנו מורמים שטנלם ושכא את הנפש ששכלק, שטנלם שטמא - ששכלק הם

amex

Inez Sharaby

כשרות

מפרט על טמאות de הידיות

- כאשר אכילת יודעת היטב טמא את האוכל והיא טמאה תכנס למקדש
כסוק א - האשה טמאה למקדש 33 ימים אם היא יודעת הן.
כסוק ב - אם האשה יודעת בת, היא תהיה טמאה 66 ימים
 • אחרי שניא אמה בטמאה היא לא למקדש עם קרבן. הנקבון של הקדש
 מצביד את הנקבון עושה וינח
כסוק ג - אם יש לה כסף היא תביא כסף + תור או הן יונת
כסוק ד - אם אין לה כסף תקנות כסף או תוריס או עבני יונה

כשרות

צדעת ← זכנת de התורה היא אנש
 וזה לא מצדק
 not contagious

הזרעת de התורה תלויה בכסף. אם הכסף הוא כואה את הסימנים
 ואחר מאיס שהוא טמא, הוא יכולים לא מצדק. לך הנהן יכולים הם
 זה הייף אם הוא טהור. the has to tell you that you have
 otherwise you don't have.

כסוק א - אכסויות מהיכול להיות זרעת -
 והנבט de העור מתנה שיותר קהיר light
 א. מהו אופס על העור
 סימנים
 אופס צדיק
 חשב איש
 זרעת, אסרת
 שכתוב כי רק הנהן יכול להגיב
 אם ישו זרעת.

כסוק ב - אם הסימן חסך, ינכסן צדיק להגיב לו שהוא טמא, ויש לו זרעת
כסוק ג - אם הנבט נושא מהידי אכל כנכסן ללא הטוח כי השער במקום
 הסימן ללא חסך, ינכסן סופר את האיש הנבט בהידי ל' ימים.
 הסיבה שהאיש נבט, נפטר בהיותו נבט. שהמשל לא יסנה את הנבט.
כסוק ד - גיום השמים, גרמן לאי והודק את האיש, ואם הוא טהור
 שהנבט לא יפטר - אש הנהן סופר אותו למקדש ימים.
כסוק ה - גיום ה' הנהן בא ויחא רואה שהנבט כלה - יותר חסך
 ושה לא כשהוא אחר שאיש הגוי אין חסך זרעת, יש לה מסכת - טמאה
 של העור והוא קשה כמו זרעת ויחא כן צדיק יכבס את הנבט
 וצדיק שטבל במקוה ואש הוא טהור.

הסוק צ'ח - אם הנשא פשה תכלהן יאמר האים הנכה שיש ליו צכמה
הסוק מ'ו - אמרת התורה האים הלכה עם צכמה יצא מחול' למנחה ויש ה

skipping

צריך להיות נקוד. alone.
לש' חר, כיוונה להפדף ממחול' למחנה יש עוד טמאים אכס הנצורה
ישם עמה לוא ביחד עם הטמאים נאמרים. שמה הוא למח' שצכמה אצ
אוקהים כסמפ'רים לשון הנכה, והוא כזה למודק האים שהוא פתח
אז הוא קב' איתה נכפ' איתה ושוא צריך להיות מודק-למ'.

הסוק מ'ז - צכמה הפדף - אומרים חל'ם שצכמה הפדף הוא אומ' - סיו
מחשבים בני אמר למ'י שהם צריכים לנהי'ם פרכ'ים, וזה קורה
רק בא'.

צכמה הפדף ינחה למה הפדף של צכמה או הפדף של פש'ן...
הסוק מח' - הפדף שלים שוכים לוקה צכמה זה הפדף מאור.

יכול למה הפדף - basic tread או הפדף - the ones you weave
הסוק מ'ט - איך נכונה הנכס הפדף הוא בא צכמה ינקרק או אקמזם
ידיק חזק מאנף או צכמה אפומ חזק מאנף
הסוק נ' - הנכהן סופר את הפדף למ' ימים

הסוק נ'א - הינם השמים הוא האלמ'דק הפדף והוא יכולה שהנכס פשה ו
הזכאי פשה

הסוק נ'ב - צריך לשכנ'ם או אור הפדף כל'ם או רק אור המוחים פשה
יש צכמה (או המוח' הפדף או סנה)
הסוק נ'ג - אם הנכס פשה אח'י ד' ימים...

הסוק נ'ד - אז הנכהן מקים סיכסו את הנכס ולספור את הפדף של
סופ' דמים.

הסוק נ'ה - ביום 14 הוא מסתרת עם הפדף עם הנכס וחזר להיות ה
הד' למ'י שכסו אז הנכהן אמר שהנכס הנכה הוא צכמה ואם
הנכס שונה הנכהן רק חוקק המוח'ם של הנכ'י והכל' הוא קב'ז

פירוש

בסוקא-ג-האים המצורס שנמצא מחוץ למחנה יקם יום יאחזץ ~~הפירוש~~
ורואה שאין לא יותר זכר-ת-סם האולף. הוא מקקס מאיס בתוך המחנה
ע-הביא-סו כהן.

בסוקא-ג-הכין הודק אותו והוא רואה שאין לו זכר-ת-יותר והזכר-ת-סא
בסוקא-ג-הוא-הכין מקקס מנישהו-ס-הביא השנים המצורס אר 4 ה-ה-היים
האלי-ט-הכין המצורס :

א.ג.ב. זכרים חיוור

ב. סל ארז

ג. תועלת אפומה ← red warms

ד. אצוה-ט-ט-ט ← יוק עאל בקיר יען

ה. חנה הנקיים האשה כפי-ט-ט-ט מצורס

א. האיס הנה קבט שפון הרעבי הוא ט-ט-ט. הוא צריך לנהיג צפרים
מט-ט-ט ונה מיצה כנפא מיצה.

ב. סל ארז מנחם אזה והאים שפבר שפון הרעבי אזה כשהוא
צבר שפון הנה

ג. תועלת ואצוה שניהם צפרים מאז נחור-ים-האים המצורס צריך

סמנה ט-ט-ט את ע-ט-ט (ט-ט-ט) ט-ט-ט ט-ט-ט ט-ט-ט ט-ט-ט

בסוקא-ג-הכין שוקח ציבור אחת ושוחט אותה ואחר כך שוקק אות

היא ארז, התועלת והאצוה והוא טובל אותם בגמ של הציבור הנאסנה, ואח
הגמ יהוא מנה עם המצורס. הוא שמה הציבור לשפה (צבור ג) לחונט.

האים המצורס צריך לנהם הנפדים שלו ואחר כך הוא טובל ע-ט-ט

ונחט ע-ט-ט במים ואז הוא חוזר אל המחנה אבל שמו את האוהל

שמו. אחרי ד ימים הוא צריך לשלוח את הפעור של יבאש והפעור של

הצוקן. והוא מביא קרבן, אם יש לו כסף הוא יביא ד כהנים ו

תיכיים, אבט אם אין לו כסף הוא יביא כהש אחז וד טכיים

- אחרי הקרבן הנה הוא ט-ט-ט.